

en tid efter, da man så var begyndt: Det her er ikke min plan.

Hvordan kan det være, at det på så kort tid kan skifte? At man kan sige, at man ingen planer har om at tage kommunalstrukturen op til overvejelse, endnu i hvert fald, og kort tid efter er den der så.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis man er et levende menneske, der lytter til, hvad der sker omkring en, ser, hvad der sker, og ser, hvordan samfundet udvikler sig, hører på, hvad der bliver sagt, så hænder det jo også, at man siger: Her er noget, vi nok hellere må se på.

Det var jo den demokratiske måde, regeringen greb det an på, og i stedet for bare at gribe til lovgivning, så nedsætter regeringen en såkaldt Strukturkommission. Den sidder og arbejder, den analyserer tingene, kommer med nogle forskellige modeller – den kommer jo ikke med én model, den kommer med forskellige modeller – og på baggrund af det starter vi så en ret grundig politisk proces, som også involverer en række partier, herunder Socialdemokratiet, og til sidst ender det så med, at et politisk flertal indgår en aftale. Det er da kernen i folkestyret, at man griber det an på den måde og forbereder det godt og til syvende og sidst træffer en politisk beslutning.

Men jeg tror, at det, der nager hr. Arne Toft, jo er, at hr. Arne Tofts parti af rent partitaktiske grunde valgte at holde sig uden for kommunalreformen, og nu kan hr. Arne Toft så se, at kommunalpolitikere over det ganske land, herunder rigtig mange socialdemokrater, ivrigt arbejder med på at gennemføre kommunalreformen. Det må være det, der nager hr. Arne Toft mere end noget andet.

Kl. 13.35

Formanden:

Så er det hr. Arne Toft for et sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Nej, og jeg er fuldstændig enig i mit partis standpunkt i den her sag. Det, der nager mig, har ikke noget at gøre med, at vi ikke er med. Det, der nager mig, er, at man fra den ene dag til den anden skifter mening. Man siger officielt, at det her ikke bliver til noget i den her periode. Kort tid efter bliver det så til noget. Det er det, der nager mig: Man siger ét og gør noget andet.

Der er jo ingen tvivl om, det her er den største reform i danmarkshistorien. Jeg vil godt til sidst

spørge statsministeren, om han er enig med sin finansminister i, at den her reform ingenting koster.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror da, at der undervejs både vil være meromkostninger nogle steder og besparelser andre steder. Sådan tror jeg, det er ved den slags reformer.

Spørgsmålet om kommunernes og de nye regioners økonomi, det vil jo være noget, der i fremtiden, ligesom det har været det i fortiden, bliver afklaret i de årlige økonomiforhandlinger mellem regeringen og de kommunale organisationer. Det har hidtil fungeret som et godt aftalesystem, og sådan tror jeg også det vil fungere i fremtiden, således at de kommunale enheder kan få indtægter og udgifter til at stemme overens. Så jeg tror altså, vi er i en situation, hvor hr. Arne Toft tager en hel masse sorger på forskud – men så er han selvfølgelig også sikker på at have dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 26

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget glad for statsministerens indledende bemærkninger, hvor det blev erkendt, at det store problem, at der er mange indvandrere og flygtninge, som ikke er integreret ordentligt, og som ikke er en del af det danske arbejdsmarked, er den helt store udfordring.

Dertil vil jeg godt spørge, om det så giver anledning til, at regeringen overvejer at se nøjere på den situation, at vi har omkring 90.000 børn, som lever i økonomisk dårligt stillede familier, hvor de ikke har en jordisk chance for at deltage i det almindeligste sociale samvær med klassekammeraterne: børnefødselsdage, idrætsforening og lignende. Her lægger man jo kimen til en stor del af integrationen, da en stor del af børnene i de familier faktisk er af anden etnisk baggrund, og så kunne man jo forestille sig, at regeringen også tager initiativ til at sikre, at der bliver gjort en større indsats for udsatte børn.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har i høj grad styrket indsatsen over for udsatte børn i det danske samfund. Vi har afsat ganske betydelige midler til det, der hedder at bekæmpe den såkaldt negative sociale arv –